

Ministerstwo Klimatu i Środowiska

Sekretarz Stanu
Krzysztof Bołesta

DSA-WZE.050.10.2024.JM
3112095.12261805.9927219
Warszawa, 28-04-2024

Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej
Pan Szymon Hołownia

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację Pana Posła Jarosława Sachajko oraz Pani Poseł Anny Gembickiej w sprawie zamiaru wycofania przez rząd Donalda Tuska z TSUE skarg złożonych w poprzednich latach i o związanych z tym konsekwencjach, K10INT2078 informuję uprzejmie, co następuje.

Lista skarg, które Polska złożyła w 2023 r. na podstawie art. 263 TFUE na akty prawne składające się na pakiet „Gotowi na 55” (Fit for 55) przedstawia się następująco:

1) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/839 z dnia 19 kwietnia 2023 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2018/841 w odniesieniu do zakresu stosowania, uproszczenia przepisów dotyczących sprawozdawczości i zgodności oraz określenia celów państw członkowskich na 2030 r., a także zmiany rozporządzenia (UE) 2018/1999 w odniesieniu do poprawy monitorowania, sprawozdawczości, śledzenia postępów i przeglądu (skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2023 r.; sprawa C-442/23),

2) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/851 z dnia 19 kwietnia 2023 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2019/631 w odniesieniu do wzmocnienia norm emisji CO₂ dla nowych samochodów osobowych i dla nowych lekkich pojazdów użytkowych zgodnie z ambitniejszymi celami klimatycznymi Unii (skarga wniesiona w dniu 17 lipca 2023 r.; sprawa C-444/23),

3) decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/852 z dnia 19 kwietnia 2023 r. w sprawie zmiany decyzji (UE) 2015/1814 w odniesieniu do liczby uprawnień, które mają zostać umieszczone w rezerwie stabilności rynkowej na potrzeby unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. (skarga wniesiona w dniu 17 lipca 2023 r.; sprawa C-445/23),

4) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/857 z dnia 19 kwietnia 2023 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/842 w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1999 (skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2023 r.; sprawa C-451/23),

5) dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/959 z dnia 10 maja 2023 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz decyzję (UE) 2015/1814 w sprawie ustanowienia i funkcjonowania rezerwy stabilności rynkowej dla unijnego systemu handlu uprawnieniami

do emisji gazów cieplarnianych (skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2023 r.; sprawa C-505/23),

6) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956 z dnia 10 maja 2023 r. ustanawiające mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2023 r.; sprawa C-512/23),

7) dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1791 z dnia 13 września 2023 r. w sprawie efektywności energetycznej oraz zmieniająca rozporządzenie (UE) 2023/955 (skarga wniesiona w dniu 14 grudnia 2023 r.; sprawa C-771/23).

Polska nie wycofała do tej pory żadnej ze skarg złożonych na akty prawne wchodzące w skład pakietu „Fit for 55”. Rada Ministrów także nie podjęła na chwilę obecną decyzji o ich wycofaniu.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że ww. skargi do TSUE nie mogą zostać udostępnione, gdyż art. 15 ust. 3 akapit 4 TFUE wyraźnie wskazuje, że w stosunku do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej regulacje dotyczące prawa dostępu do dokumentów zastosowanie mają jedynie w zakresie pełnienia przez niego funkcji administracyjnych. Skargi na akty prawne złożone na podstawie art. 263 TFUE stanowią pisma procesowe inicjujące postępowanie przed TSUE co podlega reżimowi dla funkcji TSUE na gruncie sądowym. Ponadto zastosowanie ma również art. 4 ust. 2 tiret drugie Rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, który daje podstawę do odmowy udostępnienia dokumentu jeżeli ujawnienie naruszałoby ochronę postępowania sądowego. Główne zarzuty poszczególnych skarg są dostępne na stronie TSUE:

<https://curia.europa.eu/juris/recherche.jsf?language=pl#>

Ponadto, w odniesieniu do pytań chciałbym podkreślić, że kluczowym dokumentem zarówno dla polskiej energetyki, jak i pozostałych sektorów gospodarki, także w odniesieniu do planowanych kosztów, jest Krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu (KPEiK). Polska przygotowała wstępną wersję aktualizacji KPEiK, którą przekazano do Komisji Europejskiej w dn. 1 marca 2024 r. Wkrótce rozpoczną się szerokie konsultacje projektu.

Przekazany Komisji Europejskiej dokument stanowi projekt aktualizacji Krajowego planu na rzecz energii i klimatu na lata 2021–2030 (aKPEiK) z 2019 r. (w przygotowywanej aktualizacji zastosowano tyt. „Krajowy Plan w dziedzinie Energii i Klimatu do 2030 r.”). W dokumencie przedstawiono pierwszy z dwóch wymaganych scenariuszy analitycznych tj. scenariusz bazowy (WEM, ang. with existing measures). Ten scenariusz odwzorowuje aktualną ocenę możliwego wkładu Polski w realizację unijnych celów klimatyczno-energetycznych na 2030 r. Trajektorja umożliwiająca osiągnięcie w Polsce celu redukcji emisji GHG na poziomie zbliżonym do unijnego (tj. 55%) będzie przedstawiona w bardziej ambitnym scenariuszu transformacji (WAM, ang. with additional measures), nad którym trwają zaawansowane prace w Ministerstwie Klimatu i Środowiska.

Docelowy dokument zawierający dwa scenariusze: bazowy (WEM) i ambitny (WAM), zostanie przedstawiony do pełnych konsultacji publicznych oraz uzgodnień sektorowych i następnie sfinalizowany na przełomie II i III kwartału 2024 r.

Należy zwrócić uwagę, że przywołany w interpelacji raport Instytutu Rousseau – ROAD TO NET ZERO – *Brydging the green investment gap* co do zasady wspiera ideę zielonej transformacji i choć wskazują konieczność poniesienia kosztów społecznych w związku z transformacją to proces ten uważa za niezbędny.

Zgodnie z polityką klimatyczną UE, nadrzędnym celem jest powstrzymanie zmian klimatycznych przy jednoczesnym osiągnięciu dominującej pozycji na rynku globalnym w zakresie technologii net-zero, przy uwzględnieniu rosnącego dobrobytu społeczeństwa państw członkowskich. W ocenie Polski konieczna jest ewaluacja dotychczasowych działań i zbadanie ich skuteczności w dążeniu gospodarki europejskiej do osiągnięcia neutralności klimatycznej przy zastosowaniu obecnych metod oraz ich wpływu na konkurencyjność gospodarek poszczególnych państw członkowskich. Taka analiza w zakresie efektywności klimatyczno-ekonomicznej realizowanych celów pozwoli na lepsze zrozumienie szans i wyzwań związanych z transformacją.

Polska chce być częścią ambitnej, możliwej do wdrożenia, europejskiej polityki klimatycznej, która minimalizuje wpływ UE na zmiany klimatu, zapewnia konkurencyjność europejskiego przemysłu oraz zachęca inne państwa świata do podobnej postawy oraz będąc jednocześnie prowadzoną w duchu sprawiedliwej transformacji. Polityka ta powinna uwzględniać problem konkurencyjności, nasz punkt startowy oraz konieczne do poniesienia, istotne nakłady inwestycyjne. Chcemy jednocześnie wykorzystać możliwości, które niesie transformacja, takie jak poprawa jakości środowiska, tworzenie nowych miejsc pracy, rozwój innowacyjności, budowa bezpieczeństwa i suwerenności energetycznej opartej na mniej emisyjnych technologiach, czy docelowa stabilizacja, a nawet możliwość obniżenia cen energii w przyszłości.

Kluczową sprawą jest kreowanie polityki klimatycznej UE w taki sposób, aby realizując swoje podstawowe cele, przyczyniała się ona jednocześnie do skutecznej walki z ubóstwem energetycznym i wykluczeniem społecznym, a także wzmacniała polską oraz europejską gospodarkę, podnosząc poziom bezpieczeństwa energetycznego i konkurencyjności na arenie globalnej, a zarazem obniżając rachunki płacone za import nośników energii.

Polska nie widzi możliwości podjęcia nowych, krajowych zobowiązań w stosunku do już przyjętych i zapisanych w prawie UE, czyli celów klimatycznych na rok 2030 i 2050 dotyczących UE jako całości. Ze względu na trudną sytuację wyjściową Polski, jako kraju o najwyższym ze względów historycznych stopniu wykorzystania węgla w UE, wnosimy i będziemy wnosili o akceptację dla realnej, dostosowanej do możliwości kontrybucji Polski na rzecz uzgodnionego celu neutralności klimatycznej UE do 2050 r.

Z wyrazami szacunku

Krzysztof Bolesta
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

dw. Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM